DZIENNIK URZĘDOWY MINISTERSTWA SKARBU

WARSZAWA, 25 marca 1950 | Nr 9 | Poz. 50-53

TREŚĆ:

50

ZARZĄDZENIE

Ministra Skarbu z dnia 17 marca 1950 r.

w sprawie określenia grup podatników, którzy mogą być zwalniani od obowiązku prowadzenia dziennych zestawień sprzedaży.

Na podstawie § 6 ust. 3 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 17 grudnia 1949 r. o księgach handlowych i podatkowych (Dz. U. R. P. Nr 63, poz. 502) zarządzam, co następuje:

§ 1. Od obowiązku prowadzenia dziennych zestawień sprzedaży, przewidzianych w § 6 ust. 2 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 17 grudnia 1949 r. o księgach handlowych i podatkowych (Dz. U. R. P. Nr 63, poz. 502) mogą być zwalniani przez dyrektorów izb skarbowych — na indywidualne prośby — podatnicy następujących grup gospodarki nieuspołecznionej:

1) podatnicy wykonujący działalność gospodarczą na terenie miasta stołecznego Warszawy oraz miast: Bytomia, Chorzowa, Gliwic, Katowic, Krakowa, Łodzi, Poznania i Sosnowca, o ile odbiór należności w prowadzonych przez nich przedsiębiorstwach lub zakładach z tytułu gotówkowej sprzedaży towarów dokonywany jest wyłącznie przez sprzedających;

2) podatnicy wykonujący działalność gospodarczą, o ile sprzedaż towarów w prowadzonych przez nich przedsiębiorstwach lub zakładach udawadniana jest — niezależnie od innych dowodów prawem przewidzianych — taśmami lub kartonami kas kontrolnych, rejestrujących sprzedaż oddzielnie dla każdego ze sprzedających, kolejno numerowanymi odcinkami (paragonami), wypełnianymi w oddzielnych blokach przez poszczególnych sprzedających lub podobnymi dowodami.

§ 2. 1) W rozumieniu § 1 pkt 1 sprzedającymi są osoby, których funkcje polegają na całkowitej obsłudze odbiorców tj. zarówno na przyjmowaniu zamówień jak i wydawaniu towarów oraz odbiorze należności za sprzedane towary.

2) W rozumieniu § 1 pkt 2 sprzedającymi są osoby, których funkcje polegają na obsłudze odbiorców w zakresie przyjmowania zamówień oraz wydawania towarów bezpośrednio lub przez odrębny dział ekspedycyjny.

§ 3. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu K. Dąbrowski

51

OKÓLNIK

z dnia 9 marca 1950 r.

w sprawie otwierania rachunków bieżących w urzędach skarbowych dla warsztatów, internatów oraz gospodarstw rolnych przy państwowych szkołach i państwowych domach dziecka. Nr D. VI. 3043/3/50.

Ministerstwo Skarbu uzupełnia okólnik swój z dnia 15 grudnia 1948 r. w sprawie otwierania rachunków bieżących w kasach urzędów skarbowych dla warsztatów, internatów i gospodarstw rolnych przy państwowych szkołach (Dz. Urz. Min. Skarbu z dnia 17 grudnia 1948 r. Nr 100, poz. 469) przez dodanie w końcu ostatniego ustępu następujących wyrazów „i państwowych domach dziecka".

Dyrektor Departamentu Wł. Andruszczenko

52

OKÓLNIK

z dnia 17 marca 1950 r.

w sprawie norm zaników w gorzelniach rolniczych. Nr B. D. 1654/2/50.

Jedna z izb skarbowych interpretując postanowienia § 60 pkt 2 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 8. III. 1949 r. (Dz. U. R. P. Nr 17, poz. 108) doszła do wniosku, iż z uwagi na to, że przepis ten ma charakter ogólny, norma 0,15% zaniku na przelew przysługiwałaby także gorzelniom rolniczym od ilości spirytusu wydanego z gorzelni. W ten sposób w gorzelniach rolniczych norma zaniku magazynowego 0,4% od ogólnego przychodu spirytusu w danej kampanii zwiększyłaby się o 0,15% ilości spirytusu odprawionego z gorzelni, z której to normy gorzelnie w myśl § 25 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 10. IX. 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr 88, poz. 746) nie korzystały.

Pogląd ten jest błędny i oparty na wadliwej interpretacji przepisu § 60 pkt 2, a w szczególności wyrazów: „0,15% ilości spirytusu wydanego z magazynu", które nabierają właściwego znaczenia dopiero w powiązaniu z następną częścią zdania, w której wyraźnie mowa o tym, że chodzi tylko o te ilości spirytusu wydanego z magazynu, które następnie zostały przelane w czasie przewozu lub przyjęte, a więc zlane do magazynu (miejsca odbioru). Nie można zatem wyżej cytowanych wyrazów czytać w oderwaniu od pozostałej części zdania.

Jest rzeczą oczywistą, że procent dozwolonego zaniku odniesiony być musi do pewnej wielkości, która przy wysyłce spirytusu zostaje dokładnie ustalona; tą wielkością jest ilość litrów spirytusu, na jaką opiewa świadectwo przewozowe, a innymi słowy, ilość spirytusu wydanego z magazynu. Słowa więc „ilości spirytusu wydanego z magazynu" są tylko określeniem, które dokładnie precyzuje od jakiej ilości spirytusu liczy się norma zaniku 0,15% przysługująca przy przelewie i zlewie spirytusu. Zatem wyciągnięcie z powyższych słów wniosku, jakoby już sam fakt wydania spirytusu z magazynu uzasadniał przyznanie zaniku 0,15% na zlew jest zupełnie fałszywe.

Przepis § 60 pkt 2 powinien być rozumiany w ten sposób, że przy każdorazowym przelewie spirytusu w czasie przewozu lub przy przyjęciu do magazynu systemem wagowym przyznaje się zanik w wysokości 0,15% dla wszystkich gatunków spirytusu, przy czym ilości spirytusu przelanego w czasie przewozu lub przyjętego do magazynu przyjmuje się za równe ilości spirytusu wydanego z magazynu.

Reasumując, Ministerstwo Skarbu poleca stosować dla gorzelni rolniczych dotychczasowe normy zaniku, a więc:

a) przy magazynowaniu 0,4% ilości spirytusu przyjętego w ciągu roku obrachunkowego do magazynowania łącznie z pozostałością na początku roku obrachunkowego,

b) przy zlewie w miejscu odbioru lub ewentualnym przelewie w drodze 0,15% ilości spirytusu na jaką opiewa świadectwo przewozowe.

Dyrektor Departamentu Inż. T. Sibera

53

OKÓLNIK

z dnia 18 marca 1950 r.

w sprawie obowiązku podatkowego kolporterów Państwowego Przedsiębiorstwa Kolportażu „Ruch" w zakresie podatku obrotowego. Nr D. XI. 4044/3/50.

Zarządzeniem Prezesa Rady Ministrów oraz Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 17 listopada 1949 r. (Monitor Polski Nr A-86, poz. 1066) zostało utworzone Państwowe Przedsiębiorstwo Kolportażu „Ruch" z siedzibą w Warszawie. Przedmiotem działalności przedsiębiorstwa jest przyjmowanie zamówień na dostawę (prenumerata) oraz rozprowadzanie (kolportaż) wszelkich czasopism i innych wydawnictw periodycznych i nieperiodycznych, krajowych i zagranicznych. Przedsiębiorstwo rozpoczęło swą działalność z dniem 1 stycznia 1950 r. Z dniem tym przedsiębiorstwo „Ruch" przejęło działalność kolportażową Spółdzielni Wydawniczej „Czytelnik" i Spółdzielni Robotniczej „Prasa".

Działalność kolportażową spełnia przedsiębiorstwo „Ruch" przez zarejestrowanych w tym przedsiębiorstwie sprzedawców dzienników, czasopism, wydawnictw periodycznych i wszelkich innych artykułów wymienionego przedsiębiorstwa. Sprzedawcy ci działają bądź na rachunek przedsiębiorstwa „Ruch" bądź na rachunek własny. Niektórzy ze sprzedawców prócz artykułów przedsiębiorstwa „Ruch" prowadzą również sprzedaż artykułów pochodzących od innych dostawców.

Mając na względzie zadania, jakie postawione zostały przed Państwowym Przedsiębiorstwem Kolportażu „Ruch", Ministerstwo Skarbu celem usunięcia wątpliwości i ustalenia jednolitych zasad opodatkowania podatkiem obrotowym sprzedawców przedsiębiorstwa „Ruch" zarządza, co następuje:

Sprzedawca Państwowego Przedsiębiorstwa Kolportażu „Ruch" obowiązany jest uzyskać na każdy oddzielny w rozumieniu art. 23 ust. 1 dekretu z dnia 25 października 1948 r. o podatku obrotowym (Dz. U. R. P. Nr 52, poz. 413) zakład jedną tylko kartę rejestracyjną, która powinna zawierać wyraźną wzmiankę, że sprzedawca dokonuje sprzedaży dzienników, czasopism, wydawnictw periodycznych i innych artykułów przedsiębiorstwa „Ruch". Wysokość opłaty za kartę uzależniona jest od okoliczności, czy sprzedawca prowadzi sprzedaż towarów przedsiębiorstwa „Ruch" na rachunek własny, czy też na warunkach komisowych.

W przypadku sprzedaży towarów pochodzących od innych dostawców (np. Polskiego Monopolu Tytoniowego), okoliczność ta powinna być na tej karcie zaznaczona z wymienieniem rodzajów sprzedawanych towarów. Jeżeli tego dotychczas nie uczyniono, należy w odniesieniu do uzyskanych już na rok 1950 kart umieścić na nich odpowiednią wzmiankę na wniosek sprzedawcy, złożony w terminie do dnia 1 kwietnia 1950 r.

Za obrót sprzedawców, działających na rachunek przedsiębiorstwa „Ruch" (komisantów) uznaje się na podstawie art. 6 ust. 2 zdanie ostatnie dekretu z dnia 25 października 1948 r. o podatku obrotowym sumę należnej prowizji oraz innych wynagrodzeń za wykonane czynności komisowej sprzedaży, mimo nie prowadzenia przez wymienionych sprzedawców (komisantów) ksiąg handlowych.

Podlegające opodatkowaniu sumy prowizji oraz innych wynagrodzeń należy ustalać na podstawie prawidłowo prowadzonych ksiąg handlowych przedsiębiorstwa „Ruch" jako komitenta.

Obrót sprzedawców, działających przy sprzedaży artykułów przedsiębiorstwa „Ruch" na rachunek własny, należy ustalać w wysokości różnicy pomiędzy ceną nabycia tych artykułów, a ceną sprzedażną.

Do obrotów, o których wyżej mowa, należy stosować stawkę podatku przewidzianą w art. 7 ust. 1 pkt 9) dekretu z dnia 25 października 1948 r. o podatku obrotowym.

Kwoty podatku, stanowiące różnicę pomiędzy podatkiem przypadającym od pełnych obrotów, a podatkiem obliczonym od obrotów ustalonych zgodnie z poprzednim ustępem — umarza się na podstawie art. 35 dekretu z dnia 16 maja 1946 r. o zobowiązaniach podatkowych (Dz. U. R. P. Nr 27, poz. 173).

W przypadku powzięcia wiadomości, że sprzedawca przy sprzedaży artykułów przedsiębiorstwa „Ruch" przekroczył cenę ustaloną przez wymienione przedsiębiorstwo, podstawę opodatkowania stanowić będzie pełny obrót z zastosowaniem stawki podatku przewidzianej w art. 7 ust. 1 pkt 4) dekretu o podatku obrotowym.

Wykonywane przez sprzedawców świadczenia, polegające na sprzedaży towarów pochodzących od innych dostawców, podlegają opodatkowaniu podatkiem obrotowym na zasadach ogólnych.

Podatek dochodowy podatnicy, objęci niniejszym zarządzeniem, obowiązani są opłacać na zasadach ogólnych. Dochód, osiągnięty ze sprzedaży artykułów przedsiębiorstwa „Ruch", należy obliczać od obrotów, ustalonych w myśl zasad niniejszego zarządzenia przy zastosowaniu do tych obrotów norm zyskowności netto przewidzianych dla świadczeń usług.

Terminy wpłacania zaliczek miesięcznych na podatek obrotowy i na podatek dochodowy odracza się na podstawie art. 58 ust. 2 dekretu z dnia 16 maja 1946 r. o postępowaniu podatkowym (Dz. U. R. P. z 1946 r. Nr 27, poz. 174 oraz z 1948 r. Nr 12, poz. 94 i z 1949 r. Nr 52, poz. 413) podatnikom, objętym niniejszym zarządzeniem, do dnia 20 każdego miesiąca.

Sprzedawców zarejestrowanych w przedsiębiorstwie „Ruch" dokonujących sprzedaży wyłącznie artykułów przedsiębiorstwa „Ruch" oraz dokonujących również sprzedaży artykułów pochodzących od innych dostawców, o ile sprzedaż ta prowadzona jest w budkach, kioskach itp. pomieszczeniach nie mających charakteru i wyglądu sklepów zamkniętych — zwalnia się z urzędu (bez obowiązku składania indywidualnych podań (od obowiązku prowadzenia ksiąg podatkowych, jeżeli obowiązek ten wypływa z przepisu rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 17 grudnia 1949 r. o księgach handlowych i podatkowych (Dz. U. R. P. Nr 63, poz. 502).

Państwowe Przedsiębiorstwo Kolportażu „Ruch" obowiązane jest:

1) przesłać w terminie do dnia 1 kwietnia 1950 r. terytorialnie właściwym urzędom skarbowym wykazy zarejestrowanych w przedsiębiorstwie sprzedawców, zawierające nazwisko, imię i miejsce zamieszkania sprzedawcy, miejsce i charakter sprzedaży (na rachunek własny lub na rachunek przedsiębiorstwa „Ruch") — oraz o wszelkich zmianach zachodzących w wykazie zawiadamiać właściwy urząd skarbowy w 7-mio dniowym terminie;

2) wydawać w powyższych terminach zarejestrowanym w przedsiębiorstwie sprzedawcom zaświadczenia, zawierające dane, o których mowa w p. 1;

3) przesyłać właściwym terytorialnie urzędom skarbowym dane, dotyczące dokonanych przez sprzedawców obrotów podlegających opodatkowaniu w myśl zasad niniejszego zarządzenia — w terminie do dnia 20 każdego miesiąca.

Zarządzenie niniejsze dotyczy roku podatkowego 1950.

Minister Skarbu K. Dąbrowski

Redakcja i Administracja Dziennika Urzędowego Ministerstwa Skarbu, Warszawa, ul. Wileńska 2/4.

Prenumerata wynosi rocznie zł 2000; półrocznie — zł 1100; kwartalnie — zł 600.

Należność za prenumeratę należy wpłacać z góry na 15 dni przed rozpoczęciem kwartału kalendarzowego na konto czekowe Administracji Dz.Urz. Min. Skarbu w P. K. O. w Warszawie Nr I-4428.

Należność za ogłoszenia o zagubionych lub skradzionych legitymacjach urzędowych wynosi zł 400 (ryczałt).

Inne ogłoszenia — zł 90 za 1 mm szerokości jednej szpalty.

Reklamacje z powodu nieotrzymania poszczególnych numerów wnosić należy do Administracji.

Cena zł 15

Druk. PWPW., Warszawa, ul. Sanguszki 1. Zam. 14005. B-102892. 9.000, 24. III. — 27. III. 50.